TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. kovo 8 d.*

„Apeliacinis skundas — Valstybės pagalba — SESV 107 straipsnio 1 dalis — SESV 106 straipsnio 2 dalis — Danijos valdžios institucijų priemonė, skirta Danijos visuomeninio transliuotojo TV2/Danmark naudai — Išlaidų, patirtų vykdant su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus, kompensacija — Sprendimas, kuriuo pagalba pripažįstama suderinama su vidaus rinka“

Byloje C-660/15 P

dėl 2015 m. gruodžio 8 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Viasat Broadcasting UK Ltd, įsteigta Londone (Jungtinė Karalystė), atstovaujama *advokater* M. Honoré ir S. E. Kalsmose-Hjelmborg,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Komisijai, atstovaujamai L. Grønfeldt, L. Flynn ir B. Stromsky, nurodžiusiai dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Danijos Karalystei, atstovaujamai C. Thorning, padedamo *advokat* R. Holdgaard,

TV2/Danmark A/S, įsteigtai Odensėje (Danija), atstovaujamai *advokat* O. Koktvedgaard,

įstojusioms į bylą šalims pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė R. Silva de Lapuerta (pranešėja), teisėjai E. Regan, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev ir C. G. Fernlund,

generalinis advokatas N. Wahl,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išklausęs 2016 m. lapkričio 10 d. posėdyje pateiktą generalinio advokato išvadą,

* * Proceso kalba: anglų.

priima šį

Sprendimą

1 Apeliaciniu skundu *Viasat Broadcasting UK Ltd* (toliau – *Viasat*) prašo panaikinti 2015 m. rugsėjo 24 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Viasat Broadcasting UK / Komisija* (T-125/12, toliau – skundžiamas sprendimas, EU:T:2015:687); juo šis teismas atmetė jos ieškinį dėl 2011 m. balandžio 20 d. Komisijos sprendimo 2011/839/ES dėl priemonių (C 2/03), Danijos įgyvendintų *TV2/Danmark* naudai (OL L 340, 2011, p. 1, toliau – ginčijamas sprendimas), kuriuo Europos Komisija, pripažinusi jog įvairios Danijos Karalystės įgyvendintos priemonės *TV2/Danmark* (toliau – TV2) naudai yra valstybės pagalba, nusprendė, kad šios priemonės, remiantis SESV 106 straipsnio 2 dalimi, turi būti laikomos suderinamomis su vidaus rinka.

Faktinės bylos aplinkybės

2 Skundžiamo sprendimo 1–17 punktuose Bendrasis Teismas taip išdėstė faktines bylos aplinkybes:

„1. Šiuo ieškiniu prašoma iš dalies panaikinti [ginčijamą] sprendimą tiek, kiek jame konstatuota, jog nors [Danijos Karalystės įgyvendintos priemonės TV2 naudai] yra valstybės pagalba, jos vis dėlto yra suderinamos su vidaus rinka, kaip tai suprantama pagal SESV 106 straipsnio 2 dalį. Jį pareiškė [*Viasat*], kuri yra Danijos rinkoje veikianti komercinio transliavimo bendrovė, tiesiogiai konkuruojanti su Danijos transliavimo bendrove *TV2/Danmark A/S* (toliau – TV2 A/S).

2. TV2 A/S įsteigta siekiant apskaitos ir mokesčių tikslais nuo 2003 m. sausio 1 d. pakeisti savarankišką valstybės įmonę [TV2], kuri buvo įsteigta 1986 m. birželio 4 d. *Lov nº 335 om ændring af lov om radio-og fjernsynsvirksomhed* [(Įstatymas Nr. 335, iš dalies keičiantis įstatymą dėl transliavimo paslaugos)]. TV2 A/S, kaip ir jos pirmtakė TV2, yra Danijos antrasis visuomeninis transliuotojas, o pirmasis transliuotojas yra *Danmarks Radio* (toliau – DR).

3. TV2 A/S, kaip anksčiau TV2, įpareigota vykdyti su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus ir kurti bei transliuoti nacionalines ir regionines televizijos programas. Gali būti transliuojama radijo įrenginiais arba per palydovines ar kabelines sistemas. Taisykles dėl su viešąja paslauga susijusių TV2 A/S ir TV2 įsipareigojimų nustatė Danijos kultūros ministras.

4. Be visuomeninių transliuotojų, visoje Danijos televizijos rinkoje veikia komerciniai transliuotojai. Tai, be kita ko, pirma, [*Viasat*] ir, antra, susijungusios bendrovės SBS TV A/S ir *SBS Danish Television Ltd* (toliau – SBS).

5. TV2 buvo įsteigta suteikus valstybės paskolą už palūkanas, ir jos veikla, kaip ir DR veikla, turėjo būti finansuojama iš visų Danijos televizijos žiūrovų mokamo mokesčio. Vis dėlto Danijos teisės aktų leidėjas nusprendė, kad, priešingai nei DR, TV2 taip pat bus suteikta galimybė gauti pajamų būtent iš reklamos.

6. 2000 m. balandžio 5 d. bendrovei *SBS Broadcasting AS / TvDanmark*, kuri yra kitas Danijos rinkoje veikiantis komercinis transliuotojas, pateikus skundą, TV2 finansavimo sistemą ėmėsi tirti Europos Bendrijų Komisija 2004 m. gegužės 19 d. Sprendime 2006/217/EB dėl Danijos priemonių [TV2] naudai (OL L 85, 2006, p. 1; klaidų ištaisymas OL L 368, 2006, p. 112, toliau – Sprendimas *TV2 I*). Šiame sprendime nagrinėjamas laikotarpis nuo 1995 m. iki 2002 m. ir jis susijęs su šiomis priemonėmis: lėšomis iš licencijų [mokesčio], pervedimais iš fondų, skirtų TV2 finansuoti (TV2 fondas ir *Radiofonden*), *ad hoc* skirtomis sumomis, atleidimu nuo pelno mokesčio, atleidimu nuo palūkanų mokėjimo ir nuo TV2 steigimo momentu jai skirtos paskolos kapitalo grąžinimo, valstybės garantija veiklos paskoloms bei su palankiomis mokesčio už dažnį transliuoti

nacionaliniu mastu mokėjimo sąlygomis (toliau visos kartu – nagrinėjamos priemonės). Galiausiai Komisijos tyrimas apėmė ir TV2 suteiktą leidimą transliuoti vietinių dažnių tinkle bei visų bendrų antenų įrenginių savininkų pareigą savo įrenginiais transliuoti TV2 viešųjų paslaugų programas.

7. Išanalizavusi nagrinėjamas priemones Komisija nusprendė, kad jos yra valstybės pagalba pagal EB 87 straipsnio 1 dalį (dabar – SESV 107 straipsnio 1 dalis). Ši išvada grindžiama vertinimu, kad TV2 finansavimo sistema, kuria siekta kompensuoti viešosios paslaugos teikimo sąnaudas, neatitinka antrosios ir ketvirtosios iš keturių sąlygų, kurias Teisingumo Teismas nustatė 2003 m. liepos 24 d. Sprendime *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* [(C-280/00, EU:C:2003:415) (toliau – *Altmark* sąlygos)].

8. Be to, Komisija nusprendė, kad nuo 1995 m. iki 2002 m. Danijos Karalystės įmonei TV2 suteikta pagalba mokesčių ir kitų Sprendime *TV2 I* nurodytų priemonių forma yra suderinama su vidaus rinka pagal EB 86 straipsnio 2 dalį (dabar – SESV 106 straipsnio 2 dalis), išskyrus 628,2 mln. Danijos kronų (DKK) sumą, kurią ji įvertino kaip perteklinę kompensaciją (Sprendimo *TV2 I* 163 konstatuojamoji dalis ir 1 straipsnis). Taigi ji nurodė Danijos Karalystei šią sumą su palūkanomis susigrąžinti iš TV2 A/S (Sprendimo *TV2 I* 2 straipsnis), kuri per tą laiką pakeitė bendrovę TV2 (žr. šio sprendimo 2 punktą).

9. Kadangi dėl Sprendimo *TV2 I* 2 straipsnyje numatyto susigrąžinimo TV2 A/S tapo nemoki, 2004 m. liepos 23 d. raštu Danijos Karalystė Komisijai pranešė apie šios bendrovės rekapitalizacijos projektą. Šis projektas kaip valstybės finansuojamas priemones numatė, pirma, 440 mln. DKK dydžio kapitalo injekciją ir, antra, 394 milijonų DKK valstybės paskolos konvertavimą į kapitalą. 2004 m. spalio 6 d. Sprendime C(2004) 3632 *final* byloje dėl valstybės pagalbos N 313/2004, susijusiame su [TV2 A/S] rekapitalizacija (OL C 172, 2005, p. 3, toliau – sprendimas dėl rekapitalizacijos), Komisija padarė išvadą, kad abi TV2 A/S naudai numatytos priemonės yra „būtinos sudaryti kapitalui, kurio po jos reorganizavimo į akcinę bendrovę reikės TV2 [A/S], kad galėtų įgyvendinti su viešosiomis paslaugomis susijusius įgaliojimus“ (sprendimo dėl rekapitalizacijos 53 konstatuojamoji dalis). Todėl Komisija nusprendė, kad bet kuri valstybės pagalbos dalis, kuri gali būti susijusi su numatyta TV2 A/S rekapitalizacija, yra suderinama su vidaus rinka pagal EB 86 straipsnio 2 dalį (sprendimo dėl rekapitalizacijos 55 konstatuojamoji dalis).

10. Dėl Sprendimo *TV2 I* buvo pareikšti keturi ieškiniai dėl panaikinimo; vieni jų autoriai buvo TV2 A/S (byla T-309/04) ir Danijos Karalystė (byla T-317/04), kiti – TV2 A/S konkurentai, t. y. [*Viasat*] (byla T-329/04) ir SBS (byla T-336/04).

11. 2008 m. spalio 22 d. Sprendimu *TV2/Danmark ir kt. / Komisija* [T-309/04, T-317/04, T-329/04 ir T-336/04, EU:T:2008:457)] Bendrasis Teismas panaikino Sprendimą *TV2 I*. [Šio sprendimo 124 punkte] Bendrasis Teismas konstatavo, kad Komisija pagrįstai padarė išvadą, kad TV2 patikėtas su viešąja paslauga susijęs įsipareigojimas atitinka bendrus ekonominius interesus tenkinančios transliavimo paslaugos apibrėžtį <…>. Vis dėlto jis taip pat konstravo, kad Sprendime *TV2 I* yra keli neteisėtumo aspektai, dėl kurių šis sprendimas galiausiai buvo panaikintas.

12. Pirma, išnagrinėjęs klausimą, ar Sprendime *TV2 I* numatytoms priemonėms skiriami valstybės ištekliai, Bendrasis Teismas konstatavo, kad Komisija nemotyvavo savo sprendimo, kiek tai susiję su pajamų iš reklamos 1995–1996 m. traktavimu *de facto* valstybės ištekliais, ir pažeidė pareigą motyvuoti [(2008 m. spalio 22 d. Sprendimo *TV2/Danmark ir kt. / Komisija*, T-309/04, T-317/04, T-329/04 ir T-336/04, EU:T:2008:457, 160–167 punktai)]. Antra, Bendrasis Teismas konstatavo, kad Komisijos tyrimas dėl klausimo, ar tenkinamos antroji ir ketvirtoji *Altmark* sąlygos, nebuvo grindžiamas rimta konkrečių teisinių ir ekonominių sąlygų, kuriomis remiantis nustatyta TV2 skirta mokesčio dalis, analize. Todėl Sprendimas *TV2 I* šiuo klausimu buvo nemotyvuotas [(2008 m. spalio 22 d. Sprendimo *TV2/Danmark ir kt. / Komisija*, T-309/04, T-317/04, T-329/04 ir T-336/04, EU:T:2008:457, 224–233 punktai)]. Trečia, Bendrasis Teismas konstatavo,

kad Komisijos išvados dėl pagalbos suderinamumo su EB 86 straipsnio 2 dalimi vertinimo, konkrečiai – dėl pernelyg didelės kompensacijos skyrimo, taip pat buvo nemotyvuotos. Pasak Bendrojo Teismo, šį nemotyvavimą galima paaiškinti tuo, kad nebuvo atliktas rimtas konkrečių teisinių ir ekonominių sąlygų vertinimas prieš nustatant TV2 skirto mokesčio sumą tyrimo laikotarpiu [(2008 m. spalio 22 d. Sprendimo *TV2/Danmark ir kt. / Komisija*, T-309/04, T-317/04, T-329/04 ir T-336/04, EU:T:2008:457, 192 ir 197–203 punktai).

13. Dėl sprendimo dėl rekapitalizacijos SBS ir [*Viasat*] pareiškė du ieškinius dėl panaikinimo. 2009 m. rugsėjo 24 d. priimtose dviejose nutartyse Bendrasis Teismas konstatavo, kad, atsižvelgiant į Sprendimo *TV2 I* panaikinimą ir į glaudų iš šio sprendimo išplaukiančios pareigos susigrąžinti pagalbą bei sprendime dėl rekapitalizacijos nagrinėjamų priemonių ryšį, nebereikia priimti sprendimo minėtose bylose [(2009 m. rugsėjo 24 d. Nutartis *SBS TV ir SBS Danish Television / Komisija*, T-12/05, nepaskelbta Rink., EU:T:2009:357 ir 2009 m. rugsėjo 24 d. Nutartis *Viasat Broadcasting UK / Komisija*, nepaskelbta Rink., T-16/05, EU:T:2009:358).

14. Po Sprendimo *TV2 I* panaikinimo Komisija iš naujo išanalizavo nagrinėjamas priemones. Tam ji konsultavosi su Danijos Karalyste bei TV2 A/S ir, be kita ko, gavo trečiųjų šalių pastabų.

15. Naujo nagrinėjamų priemonių tyrimo rezultatą Komisija pateikė [ginčijamame sprendime], dėl kurio pareikštas šis ieškinys ir kitas TV2 A/S pareikštas ieškinys [(byla *TV2/Danmark / Komisija*, T-674/11, EU:T:2015:684)], dėl kurio Bendrasis Teismas šiandien priėmė sprendimą.

16. Ginčijamas sprendimas susijęs su 1995–2002 m. TV2 suteiktomis priemonėmis. Tačiau savo analizėje Komisija taip pat atsižvelgė į 2004 m. taikytas rekapitalizacijos priemones po Sprendimo *TV2 I* priėmimo.

17. Ginčijamame sprendime Komisija toliau laikėsi pozicijos, kad nagrinėjamos priemonės yra valstybės pagalba, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, TV2 naudai (ginčijamo sprendimo 153 konstatuojamoji dalis). Visų pirma ji nusprendė, kad 1995 m. ir 1996 m. gautos pajamos iš reklamos yra valstybės ištekliai (ginčijamo sprendimo 90 konstatuojamoji dalis), ir, antra, patikrinusi, ar yra atrankinis pranašumas, nusprendė, kad nagrinėjamos priemonės neatitinka antrosios ir ketvirtosios *Altmark* sąlygų (ginčijamo sprendimo 153 konstatuojamoji dalis). Kita vertus, nors Sprendime *TV2 I* Komisija padarė išvadą, kad 628,2 mln. DKK suma yra pernelyg didelė su EB 86 straipsnio 2 dalimi nesuderinama kompensacija, ginčijamame sprendime ji nusprendė, kad ši suma yra TV2 A/S tinkamas nuosavų išteklių fondas (ginčijamo sprendimo 233 konstatuojamoji dalis). Taigi ginčijamo sprendimo rezoliucinėje dalyje Komisija nusprendė:

„*1 straipsnis*

Priemonės, kurias Danija įgyvendino [TV2] naudai 1995–2002 m. skirdama licencijos mokesčio lėšų [iš mokesčio gautus išteklius], ir kitos šiame sprendime minėtos priemonės yra suderinamos su vidaus rinka, kaip apibrėžta [SESV] 106 straipsnio 2 dalyje.“

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

3 2012 m. kovo 14 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktame ieškinyje *Viasat* paprašė iš dalies panaikinti ginčijamą sprendimą.

4 *Viasat* pareiškė, kad TV2 suteikta valstybės pagalba yra nesuderinama su vidaus rinka, ir pateikė du ieškinio pagrindus. Pirmasis pagrindas susijęs su Komisijos padaryta teisės klaida, nes ši institucija, vertindama nagrinėjamų priemonių suderinamumą su vidaus rinka pagal SESV 106 straipsnio 2 dalį,

neatsižvelgė į antrąją ir ketvirtąją *Altmark* sąlygas. Antrasis pagrindas buvo susijęs su tuo, kad Komisija neįvykdė pareigos motyvuoti dėl to, kad, nenurodydama motyvų, nusprendė, jog šioje byloje taikoma SESV 106 straipsnio 2 dalis, nors antroji ir ketvirtoji *Altmark* sąlygos nebuvo tenkinamos.

5 Skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas pripažino, kad nereikia priimti sprendimo dėl ieškinio tiek, kiek jame prašoma panaikinti ginčijamą sprendimą dėl to, kad Komisija nusprendė, jog 1995 m. ir 1996 m. gautos pajamos iš reklamos, kurios per TV2 fondą buvo pervestos įmonei TV2, yra valstybės pagalba, ir atmetė likusią ieškinio dalį.

6 2015 m. rugsėjo 24 d. Sprendimu *TV2/Danmark / Komisija* (T-674/11, EU:T:2015:684) Bendrasis Teismas, išnagrinėjęs *TV2 I*ieškinį, panaikino ginčijamą sprendimą tiek, kiek jame 1995 m. ir 1996 m. TV2 gautos pajamos iš reklamos kvalifikuotos kaip valstybės pagalba.

Šalių reikalavimai

7 *Viasat* Teisingumo Teismo prašo:

— visų pirma panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek juo atmestas jos ieškinys, ir ginčijamą sprendimą, taip pat priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas Bendrajame ir Teisingumo Teismuose ir

— nepatenkinus pirmojo prašymo, panaikinti skundžiamą sprendimą, grąžinti bylą nagrinėti Bendrajam Teismui ir atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

8 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

— atmesti apeliacinį skundą ir

— priteisti iš *Viasat* bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas.

9 Danijos Karalystė Teisingumo Teismo prašo atmesti apeliacinį skundą.

10 TV2 A/S Teisingumo Teismo prašo:

— visų pirma atmesti apeliacinį skundą,

— nepatenkinus šio prašymo, palikti galioti skundžiamo ir ginčijamo sprendimų pasekmes ir

— priteisti iš *Viasat* bylinėjimosi išlaidas.

Dėl prašymo atnaujinti žodinę proceso dalį

11 Generaliniam advokatui paskelbus išvadą, 2017 m. sausio 3 d. raštu *Viasat* paprašė Teisingumo Teismo atnaujinti žodinę proceso dalį. Šiam prašymui pagrįsti *Viasat* teigia, kad generalinio advokato išvadoje iškraipomi tam tikri jos argumentai ir naudojami kiti argumentai, dėl kurių šalys nepateikė nuomonės.

12 Reikia priminti, kad pagal Procedūros reglamento 83 straipsnį Teisingumo Teismas, išklausęs generalinį advokatą, gali bet kada nutarti atnaujinti žodinę proceso dalį – pirmiausia, jeigu mano, kad jam nepateikta pakankamai informacijos, arba jeigu baigus žodinę proceso dalį šalis pateikė naują faktą, kuris gali būti lemiamas šiam teismui priimant sprendimą, arba jeigu nagrinėjant bylą reikia remtis argumentu, dėl kurio šalys ar Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 23 straipsnyje nurodyti suinteresuotieji asmenys nepateikė nuomonės.

13 Vis dėlto šiame statute ir reglamente nenumatyta suinteresuotųjų šalių galimybės pateikti pastabas atsakant į generalinio advokato pateiktą išvadą (žr. 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Vnuk*, C-162/13, EU:C:2014:2146, 30 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

14 Šiuo aspektu iš SESV 252 straipsnio antros pastraipos matyti, kad generalinio advokato pareiga – viešame posėdyje visiškai nešališkai ir nepriklausomai teikti motyvuotą išvadą dėl bylų, kuriose jis turi dalyvauti, tačiau Teisingumo Teismo nesaisto nei ši išvada, nei ją pagrindžiantys motyvai. Taigi šalies nesutikimas su minėta išvada, nepaisant to, kokie klausimai joje nagrinėjami, savaime negali būti motyvas, pateisinantis žodinės dalies atnaujinimą (žr. 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Taryba / Front Polisario*, C-104/16 P, EU:C:2016:973, 60 ir 61 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

15 Taigi Teisingumo Teismas, išklausęs generalinį advokatą, mano, kad turi visą būtiną informaciją sprendimui priimti ir kad šalys pateikė nuomonę dėl šios informacijos.

16 Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, Teisingumo Teismas mano, kad nereikia atnaujinti žodinės proceso dalies.

Dėl apeliacinio skundo

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su SESV 106 straipsnio 2 dalies pažeidimu

Šalių argumentai

17 Pirmajame pagrinde *Viasat* kaltina Bendrąjį Teismą, kad šis padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad Komisija, vertindama aptariamų priemonių proporcingumą, palyginti su SESV 106 straipsnio 2 dalyje nustatytais reikalavimais, ypač su tais, pagal kuriuos, pirma, Sutarčių normų taikymas turi trukdyti vykdyti priskirtą užduotį, ir, antra, šios užduoties vykdymas neturi daryti tokio poveikio prekybos plėtojimui, kuris prieštarautų Europos Sąjungos interesui, neprivalėjo atsižvelgti į aplinkybę, kad šios priemonės neatitinka antrosios ir ketvirtosios *Altmark* sąlygų. Pagal šias sąlygas parametrai, kurių pagrindu apskaičiuojama kompensacija už viešosios paslaugos teikimą, turi būti nustatyti iš anksto objektyviai ir skaidriai, o pati kompensacija – apskaičiuota remiantis sąnaudų, kurias tipinė ir gerai valdoma įmonė būtų patyrusi vykdydama aptariamą su viešąja paslauga susijusią užduotį, analize.

18 *Viasat* teigia, kad remiantis SESV 106 straipsnio 2 dalies formuluote darytina išvada, kad reikalavimas, jog Sutarčių normų, konkrečiai – konkurencijos normų, taikymas turi trukdyti vykdyti priskirtą užduotį, privalo būti aiškinamas taip, kad jame daroma nuoroda į kitas Sutarties nuostatas. Taigi, vertinant valstybės pagalbos suderinamumą pagal SESV 106 straipsnio 2 dalį, šios kitos nuostatos turi būti išnagrinėtos iš anksto. Todėl šiuo atveju tai atliekant derėjo patikrinti, ar kiekviena *Altmark* sąlyga trukdytų vykdyti TV2 priskirtą su viešosios paslaugos teikimu susijusią užduotį. Jeigu toks tyrimas būtų buvęs padarytas, Komisija būtų nusprendusi, kad antrąją ir ketvirtąją *Altmark* sąlygas atitinkančių priemonių priėmimas TV2 naudai nesutrukdytų vykdyti šios užduoties.

19 Taip pat siekdama įsitikinti, ar laikomasi reikalavimų dėl trukdymo vykdyti aptariamą užduotį ir dėl tokio poveikio prekybos plėtojimui, kuris prieštarautų Sąjungos interesui, Komisija turėjo paprašyti Danijos Karalystės įrodyti, kad antrosios ir ketvirtosios *Altmark* sąlygos laikymasis būtų sutrukdęs vykdyti TV2 priskirtą bendrus ekonominius interesus tenkinančią užduotį.

20 Komisija, Danijos Karalystė ir TV2 A/S teigia, kad šis pagrindas yra nepagrįstas.

Teisingumo Teismo vertinimas

21 Pirmajame pagrinde *Viasat* teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad atlikdama vertinimą pagal SESV 106 straipsnio 2 dalį Komisija neprivalėjo atsižvelgti į antrąją ir ketvirtąją *Altmark* sąlygas, siekdama patikrinti, ar šių sąlygų laikymasis būtų sutrukdęs TV2 vykdyti jai priskirtą užduotį.

22 Šiuo klausimu reikia priminti, jog tam, kad nacionalinė priemonė galėtų būti kvalifikuojama kaip valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, reikia, pirma, jog tai būtų valstybės arba iš valstybės išteklių suteikta pagalba, antra, ši pagalba turi daryti įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai, trečia, priemonė turi suteikti atrankinį pranašumą jos gavėjui ir, ketvirta, ji turi iškraipyti konkurenciją arba sukelti tokio iškraipymo pavojų (šiuo klausimu žr. 2010 m. rugsėjo 2 d. Sprendimo *Komisija / Deutsche Post*, C-399/08 P, EU:C:2010:481, 39 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

23 Kadangi šios sąlygos yra kumuliacinės, valstybės priemonė negali būti kvalifikuojama kaip valstybės pagalba, jei bent viena iš jų neįvykdyta. Beje, jeigu tenkinamos visos sąlygos, ši priemonė yra valstybės pagalba, todėl, išskyrus tam tikras sutartyse nustatytas išimtis, ji yra nesuderinama su vidaus rinka.

24 Dėl priemonės kvalifikavimo kaip valstybės pagalbos trečiojo kriterijaus pažymėtina, kad suformuotoje jurisprudencijoje nustatyta, jog pagalba laikomos priemonės, kurios, kad ir kokia būtų jų forma, gali tiesiogiai ar netiesiogiai suteikti įmonėms pranašumą arba kurios turi būti laikomos ekonominiu pranašumu, kurio įmonė nebūtų įgijusi įprastomis rinkos sąlygomis (be kita ko, žr. 2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Belgija / Komisija*, C-270/15, EU:C:2016:489, 34 punktą).

25 Vis dėlto reikia priminti, kad Teisingumo Teismas pažymėjo, jog kai valstybės priemonė turi būti vertinama kaip kompensaciją sudarantis atlygis už įmonių gavėjų suteiktas paslaugas vykdant su viešąja paslauga susijusius įpareigojimus, todėl tokios įmonės negauna realios finansinės naudos ir dėl šios priemonės neatsiduria palankesnėje konkurencinėje padėtyje, palyginti su įmonėmis, kurios su jomis konkuruoja, tokiai priemonei netaikoma SESV 107 straipsnio 1 dalis (žr. 2003 m. liepos 24 d. Sprendimo *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg*, C-280/00, EU:C:2003:415, 87 punktą).

26 Kaip nustatyta 2003 m. liepos 24 d. Sprendimo *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, EU:C:2003:415) 88–93 punktuose, kad tokia priemonė nebūtų kvalifikuojama kaip valstybės pagalba, turi būti tenkinamos tam tikros sąlygos. Pirma, įmonė gavėja privalo faktiškai būti įpareigota vykdyti su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus, o šie įpareigojimai – aiškiai apibrėžti. Antra, kriterijai, kuriais remiantis apskaičiuojama kompensacija, turi būti iš anksto objektyviai ir skaidriai nustatyti. Trečia, kompensacija negali viršyti to, kas būtina, siekiant padengti visas ar dalį išlaidų, kurių patiriama vykdant su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus. Ketvirta, reikalingos kompensacijos dydis turi būti nustatytas remiantis išlaidų, kurių gerai valdoma ir pakankamai priemonių su viešąja paslauga susijusiems įsipareigojimams vykdyti turinti tipinė įmonė būtų patyrusi vykdydama šiuos įsipareigojimus, analize.

27 Jeigu ankstesniame punkte nustatytos sąlygos netenkinamos, aptariama valstybės priemone būtų suteiktas atrankinis pranašumas ja besinaudojančiai įmonei, o jei, be kita ko, būtų tenkinami kiti SESV 107 straipsnio 2 dalyje nustatyti kriterijai, ši priemonė būtų su vidaus rinka iš esmės nesuderinama pagalba.

28 Kalbant apie SESV 106 straipsnio 2 dalį, pažymėtina, kad šioje nuostatoje numatyta, jog įmonėms, kurioms yra patikėta administruoti bendrus ekonominės svarbos interesus tenkinančias paslaugas, Sutartyse nustatytos taisyklės, be kita ko, konkurencijos taisyklės, taikomos, jeigu jų taikymas nei teisiškai, nei faktiškai netrukdo atlikti joms patikėtų specialių uždavinių, ir kad prekybos plėtojimui neturi būti daroma tokio poveikio, kuris prieštarautų Sąjungos interesui.

29 Kaip galima teigti remiantis jurisprudencija, pati SESV 106 straipsnio 2 dalies nuostata rodo, kad išimtys iš Sutarties normų leidžiamos tik tuo atveju, jeigu jos reikalingos atlikti konkrečiam uždaviniui, kuris paskirtas įmonei, įpareigotai administruoti bendrus ekonominius interesus tenkinančią paslaugą (šiuo klausimu žr. 1997 m. spalio 23 d. Sprendimo *Komisija / Prancūzija*, C-159/94, EU:C:1997:501, 54 punktą ir 2013 m. vasario 28 d. Sprendimo *Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas*, C-1/12, EU:C:2013:127, 106 punktą).

30 Šiuo atžvilgiu remiantis Teisingumo Teismo jurisprudencija matyti, jog nėra būtina, kad kiltų grėsmė už bendrus ekonominius interesus tenkinančios paslaugos administravimą atsakingos įmonės finansinei pusiausvyrai arba ekonominiam gyvybingumui. Pakanka, kad neturėdama ginčijamų teisių įmonė negalėtų atlikti pavestų specialių uždavinių arba kad šias teises būtų būtina išlaikyti tam, kad jų turėtojas galėtų įgyvendinti bendrus ekonominius interesus tenkinančius uždavinius, kurie jam buvo pavesti ekonomiškai priimtinomis sąlygomis (žr. 2007 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *International Mail Spain*, C-162/06, EU:C:2007:681, 35 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

31 Tam tikromis sąlygomis leidžiant taikyti išimtis iš bendrųjų Sutarties normų, SESV 106 straipsnio 2 dalimi siekiama suderinti valstybių narių interesą tam tikras būtent viešojo sektoriaus įmones naudoti kaip ekonominės arba fiskalinės politikos instrumentą su Sąjungos interesu laikytis konkurencijos taisyklių ir apsaugoti vieningą bendrąją rinką (šiuo klausimu žr. 1997 m. spalio 23 d. Sprendimo *Komisija / Prancūzija*, C-159/94, EU:C:1997:501, 55 punktą).

32 Kaip minėta šio sprendimo 21 punkte, *Viasat* teigia, kad atlikdama vertinimą pagal SESV 106 straipsnio 2 dalį Komisija privalėjo patikrinti, ar antrosios ir ketvirtosios *Altmark* sąlygų laikymasis būtų sutrukdęs TV2 vykdyti jai priskirtą užduotį.

33 Šiuo klausimu reikia pažymėti, jog tam, kad išnagrinėtų priemonę pagal SESV 106 straipsnio 2 dalį, Komisija neprivalo, priešingai, nei teigia apeliantė, išnagrinėti, ar laikomasi Sprendime *Altmark* nustatytų sąlygų, konkrečiai – antrosios ir ketvirtosios sąlygos.

34 Kaip tiksliai Bendrasis Teismas nusprendė skundžiamo sprendimo 63 punkte, minėtame sprendime nustatytų sąlygų laikymosi patikrinimas atliekamas anksčiau, t. y. nagrinėjant klausimą, ar aptariamos priemonės turi būti laikomos valstybės pagalba. Šis klausimas iš tiesų yra ankstesnis už klausimą, į kurį atsakant reikia patikrinti, jei būtina, ar nesuderinama pagalba vis dėlto yra reikalinga vykdant užduotį, priskirtą aptariamą priemonę gaunančiai įmonei, kaip tai suprantama pagal SESV 106 straipsnio 2 dalį.

35 Priešingai, nebereikia taikyti Sprendime *Altmark* nustatytų sąlygų, kai Komisija, konstatavusi, kad priemonė turi būti kvalifikuojama kaip pagalba būtent todėl, kad įmonė gavėja negali išlaikyti palyginimo testo su gerai valdoma ir pakankamai priemonių su viešąja paslauga susijusiems įsipareigojimams vykdyti turinčia tipine įmone, nagrinėja, ar ši pagalba gali būti pateisinama pagal SESV 106 straipsnio 2 dalį.

36 Kadangi pastaroji nuostata patikslinta Protokole (Nr. 26) dėl bendrus interesus tenkinančių paslaugų (OL C 83, 2010, p. 308) ir, kiek tai susiję su šioje byloje nagrinėjama sritimi, Protokole (Nr. 29) dėl valstybių narių visuomeninės transliacijos sistemos (OL C 83, 2010, p. 312), ji negali būti aiškinama izoliuotai ir atsižvelgiant tik į jos formuluotę, taip pat nepaisant šiuose protokoluose pateiktų paaiškinimų.

37 Taigi šio sprendimo 35 punkte pateikta išvada pagrįsta, kaip išvados 43 punkte pažymėjo generalinis advokatas, nuostatomis, išdėstytomis Protokole Nr. 29, kuriame nustatyta, kad „Sutarčių nuostatos nepažeidžia valstybių narių kompetencijos finansuoti visuomeninę transliaciją, jeigu šis finansavimas teikiamas transliuojančiosioms organizacijoms, kad jos vykdytų su viešosiomis paslaugomis susijusius

įgaliojimus, kuriuos suteikia, apibrėžia ir organizuoja kiekviena valstybė narė, ir jeigu šis finansavimas prekybos sąlygų ir konkurencijos Sąjungoje nepaveikia taip, kad pakenktų bendriems interesams, taip pat atsižvelgiant į šios viešosios paslaugos funkcijų vykdymą“.

38 Atsižvelgiant į išdėstytus argumentus reikia konstatuoti, kad Bendrasis Teismas nepadarė jokios teisės klaidos, kai skundžiamame sprendime nusprendė, kad SESV 106 straipsnio 2 dalyje Komisijai nenustatyta pareigos atsižvelgti į antrąją ir ketvirtąją *Altmark* sąlygas sprendžiant, ar valstybės pagalba suderinama su vidaus rinka pagal šią nuostatą.

39 Taigi pirmasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl antrojo pagrindo, susijusio su SESV 296 straipsnio pažeidimu

Šalių argumentai

40 Antrajame pagrinde *Viasat* kritikuoja skundžiamo sprendimo 103 ir 104 punktus dėl to, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai atmetė jos pagrindą dėl panaikinimo, grindžiamą ginčijamame sprendime Komisijos padarytu pagal SESV 296 straipsnį pastarajai nustatytos pareigos motyvuoti pažeidimu.

41 *Viasat* taip pat kaltina Bendrąjį Teismą, kad šis neatsakė į ieškinyje pirmojoje instancijoje pateiktus pagrindus.

42 Komisija teigia, kad šis antrasis pagrindas yra iš dalies nepriimtinas ir bet kuriuo atveju nepagrįstas.

Teisingumo Teismo vertinimas

43 Suformuluotoje jurisprudencijoje nustatyta, kad motyvai, kurių reikalaujama pagal SESV 296 straipsnį, turi atitikti atitinkamo teisės akto pobūdį ir aiškiai bei nedviprasmiškai parodyti institucijos, priėmusios aktą, argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti priimtos priemonės priežastis, o kompetentingas teismas – vykdyti jos kontrolę (2011 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Elf Aquitaine / Komisija*, C-521/09 P, EU:C:2011:620, 147 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

44 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 103 punkte Bendrasis Teismas atmetė pagrindą, susijusį su ginčijamo sprendimo nemotyvavimu, ir pažymėjo, kad „tai, jog sprendime nieko nepasakyta apie antrosios ir ketvirtosios *Altmark* sąlygų vaidmenį vertinant aptariamų priemonių suderinamumą su vidaus rinka, lėmė ne Komisijos argumentavimo klaida ar ginčijamo sprendimo nemotyvavimas, o aplinkybė, kad šiame sprendime taikoma kitokia analizės sistema, nei pageidautų [*Viasat*]“.

45 Kaip pripažino *Viasat*, ginčijamas sprendimas būtų nepakankamai motyvuotas tik tuo atveju, jei Komisija būtų turėjusi taikyti analizės sistemą, kuri, kaip mano *Viasat*, nustatyta SESV 106 straipsnio 2 dalyje.

46 Vis dėlto remiantis šio sprendimo 37 punktu darytina išvada, kad pagal SESV 106 straipsnio 2 dalį Komisijai nebuvo nustatyta pareigos atsižvelgti į antrąją ir ketvirtąją *Altmark* sąlygas sprendžiant, ar valstybės pagalba suderinama su vidaus rinka pagal šią nuostatą. Todėl Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai nusprendė, kad ginčijamas sprendimas yra pakankamai motyvuotas.

47 Beje, kaip išvados 58 punkte pažymėjo generalinis advokatas, kaltinimas dėl neatsakymo į pirmojoje instancijoje nagrinėtame ieškinyje pateiktus pagrindus yra nepakankamai išplėtotas, kad kitos apeliacinio proceso šalys galėtų į jį atsakyti arba kad Teisingumo Teismas galėtų šiuo klausimu pareikšti nuomonę. Taigi jis nepriimtinas.

48 Vadinasi, apeliacinio skundo antrasis pagrindas turi būti atmestas kaip iš dalies nepriimtinas ir iš dalies nepagrįstas.

49 Atsižvelgiant į visus išdėstytus argumentus, darytina išvada, kad visas apeliacinis skundas turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

50 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal to paties reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

51 Kadangi Komisija ir TV2 A/S prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas ir *Viasat* pralaimėjo bylą, pastaroji turi jas padengti.

52 Pagal Procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalį, kuri, remiantis to paties reglamento 184 straipsnio 1 dalimi, taip pat taikoma apeliaciniam procesui, įstojusios į bylą valstybės narės ir institucijos pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

53 Danijos Karalystė, kaip į bylą Bendrajame Teisme įstojusi šalis, padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. **Atmesti apeliacinį skundą.**

2. ***Viasat Broadcasting UK Ltd*** **padengia Europos Komisijos ir** ***TV2/Danmark A/S*** **patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

3. **Danijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.